

Jan Palach – nový J.Hus

Člověk, který se upálil na znamení boje proti silám Sovětského svazu. Hořel za pravdu po vzoru Jana Husa a v jeho znamení se nesly i předlistopadové události. Kdo to vlastně byl?

Více na straně 2.

Gypri talent

Začalo to otázkou položenou paní Mgr. Manové, kdo že se jí zdá v hodinách výtvarky nejlepší. První padlo jméno Pavlína Štefková. Tady je s touto nadějnou výtvarnicí rozhovor.

Více na straně 7.

Milostné dvojčky

Je to každodenní. Všudypřítomné. Všichni je vidíme, jen co vystrčíme nos ze třídy. Ano – řeč je o zamilovaných párech, projevujících si náklonnost na chodbách našeho ústavu. Někdo je nevnímá, někoho pohoršují. Za společně strávenou přestávku musejí tvrdě bojovat s nepřízní učitelského sboru.

Více na straně 3.

Všichni členové naší redakce: zleva Ondřej Chromečka, Jakub Sumbal, Alžběta Bortlová a Martin Štěpánek

Gypri futsalová liga

Tento projekt, který spojuje všechny sportovní nadšence již téměř rok, letos odstartoval již druhý ročník. Předtím než samotná liga vznikla, byla vytvořena určitá skupina žáků, kteří si měli jen tak chodit zakopat v pátky po škole.

Více na straně 8.

Další články

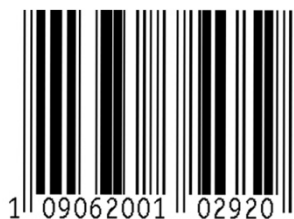
Strana 4 - Nová chemická laboratoř

Strana 5 - Vaříč na dětské jídlo v ústavu AV ČR

Strana 6 - Hořící keř - Čtyřhodinová dávka nikotinu, Gypri hledá poetu

Strana 9 – Volejbalový turnaj, Inteligentní zábava

Strana 10 - O redakci, Od redakce

Jan Palach – následovník Jana Husa

Jan Palach byl českým studentem filozofie na Univerzitě Karlově, který se upálil 16. ledna 1969 v horní části Václavského náměstí v Praze na protest proti okupaci vojsky Varšavské smlouvy v čele se Sovětským svazem. Na následky popálenin 3 dny poté zemřel na Klinice popálenin FNKV a LFH UK v Praze.

Narozen 11. srpna 1948, pocházel ze Všetat. Vystudoval gymnázium v Mělníku, na Filozofickou fakultu v Praze se dostal až na druhý pokus, i když při přijímacích zkouškách uspěl už poprvé. Účastnil se mnoha protestních akcí, ale protože neviděl nějaký pokrok, tak se rozhodl pro něco radikálnějšího.

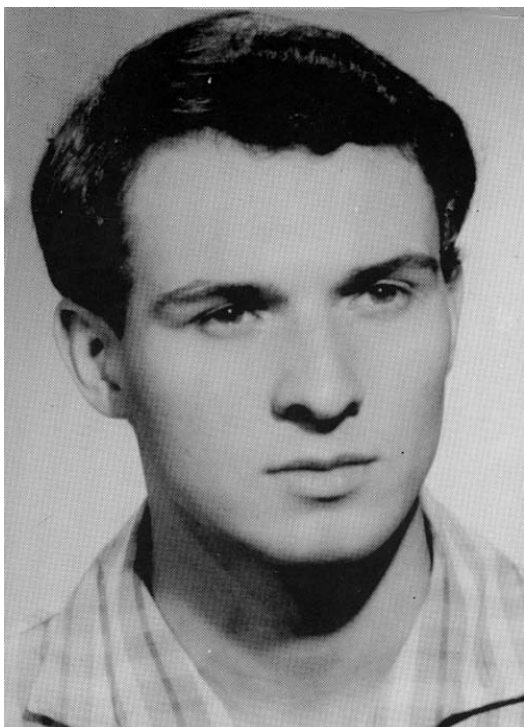
Jeho pohřeb (25. 1. 1969 Olšanské hřbitovy) se stal obrovským symbolem boje proti okupaci a na stejném místě jako on, se upálilo několik dalších lidí, nemělo to ale nějaký trvalejší vliv na politickou scénu Československa.

V tzv. Palachově týdnu, od 16. ledna do 22. ledna 1989, probíhaly v Praze protestní akce zaměřené proti komunistickému režimu. Jednalo se tak o předstupeň listopadových událostí.

Od roku 1989 existuje ve Všetatech nezisková organizace Společnost Jana Palacha, která pořádá každoroční pietní akce. Ta vznikla obnovením stejnojmenné společnosti, spontánně založené hned po pohřbu (s cílem vybudovat Janu Palachovi pomník).

Kromě této organizace se jeho jméno objevuje na mnoha místech kultury i umění. Gymnázium, na kterém studoval, se již jmenuje po něm. Stejně tak najdeme jeho odkaz i v mnoha básních a písních.

Úryvek skladby „Kedy ak nie teraz“ od Deža Ursinyho:

„... V poštovej schránke stále svietia,
prázdne telegramy.
Na námestí stále horí,
naš nevlastný brat Ján.

...

Kamenný lev,
stále stráži vchod do nášho domu.
V ľadničke stále vzniká, holý ľad.
Ján stále horí pod viečkami našich privieraných očína
námestie kde hluchí a slepí s vetrom zametajú niečie stopy,
stále vedú prázdne dvere,
dokorán.“

Zdroje: csfd.cz, wikipedia.org, osobnosti.cz

Autor: Martin Štěpánek

Milostné dvojčky

Je to každodenní. Všudypřítomné. Všichni je vidíme, jen co vystrčíme nos ze třídy. Ano – řeč je o zamilovaných párech, projevujících si náklonnost na chodbách našeho ústavu. Někdo je nevnímá, někoho pohoršují. Za společně strávenou přestávku musejí tvrdě bojovat s nepřízní učitelského sboru.

„Po chodbách pobíhají i malé děti, nad tím by se tyto dvojčky měly zamyslet. Na muchlování mají celé odpoledne. Tak intimní věci na veřejnost zkrátka nepatří!“ Říká nejmenovaná profesorka. Jak to ale vidíte vy – studenti gymnázia?

Většina studentů proti těmto „dvojtělí“ nijak nevystupuje. Dokáží situaci pochopit ze strany dospívajících, nebo si nějakou milostnou „přestávkovou“ eskapádu zažili. Jak říká například Marek Lis (sexta): „Páry mi nevadí, ignoruji je. Není-li to esteticky příjemná podívaná, odvrátím pohled a kráčím dál. Naopak vadí mi to, když se do nich naváží příslušníci z řad učitelstva.“ Podobně neutrální názor sdílí třeba i Pavel Střelec (1.B): „Je to jejich věc a s negativismem učitelů se prostě budou muset smířit.“

Těžko posoudit, je-li správné tyto párečky násilně oddělovat, nebo je nechat volně žít. Stává se ovšem, že to někdo opravdu přehání a z pouhého objímání se stává jakási soulož v oblečení, což se do budovy výukového institutu asi přece jen nehodí. Nejmenovaná prvačka podotkla: „Můj názor je takový, že jsou to zamilovaní lidé a v tomhle věku je to úplně normální. I když někteří to trošku přehánějí. Mně osobně je to jedno, ať si dělají, co chtějí.“ Mírná dávka skepticismu není ale raritní. K názoru se redakci přiznal i Michal Bém (4.A): „Je to svobodná volba, každý ať si dělá, co chce. Ale v rámci mezí! Dá se to přece dělat i v soukromí.“

Z přímého pohledu účastníků těchto milostných schůzek zveřejněme alespoň názor druhačky, která si nepřála být jmenována: „Vadí mi, když se na mě studenti dívají, měli by nám nechat trochu soukromí.“ svěřila se, „Vyhání nás učitelé. Je to nepříjemné.“ dodává.

Nechme se překvapit, jak se tento nekonečný boj učitelů a zamilovaných bude vyvíjet. Vydobyjí si oběti lásky právo se beztestně scházet, nebo nadobro přejdou do ilegality? Uvidíme. A do té doby nezbývá, než je přehlížet a přimět je, aby to přece jen nepřeháněli.

Autor: Jakub Sumbal

Nová chemická laboratoř

Ať si to připouštíme, či ne, náš ústav se neustále modernizuje a snaží se nám, žákům, stále zlepšit podmínky studia. Že to nejsou jen plané řeči, dokazuje třeba přestavba chemické laboratoře, která se z nepříjemné a zastaralé místnosti, připomínající minulé století, změnila v esteticky příjemné a dobře vybavené pracoviště.

Vrzající dvířka skříní, špinavé sklo, páchnoucí odpady, nebo skoro nehořící kahany... To už je minulost! Tato metamorfóza chemické svatyně začala v průběhu prázdnin před tímto školním rokem. Asi čtvrt miliónová investice (tady nám ani EU nepomohla) a mohlo se modernizovat. Už v srpnu se zapojili i studenti a prokázali svému gymnáziu solidaritu, za což jim patří dík. Našli si přece čas o prázdninách, kdy se většina snaží školu z hlavy spíš vymezit.

Takto vypadá naše laboratoř. Doufejme, že i všichni ostatní laboranti budou přistupovat k práci jako náš figurant Ondřej Škarka.

Práce skončily v říjnu a zbrusu nová laboratoř se mohla začít využívat. Stačilo už jen oprášit lahvičky a namíchat roztoky chemikálií, o což se postarali členové semináře ze třetích ročníků. Mladí chemici se v novém prostředí zabydleli a s iniciativou sobě vlastní se zapojují do experimentů všemožných typů. Střídají se zde příslušníci tříd od sekundy po čtvrté ročníky.

Po hodinách, strávených v knihách a sešitech, po vstřebávání výkladů učiva a nejružnějších teoretických poznámkách je příjemné zkusit si něco i v praxi a zažít tak to, co známe z rovnic na papíře, jak se říká, na vlastní kůži. Máte-li zájem vidět studenty při provádění pokusů na živo, proč nevyužít příležitosti při dnech otevřených dveří. Pravidelně konaná akce vždy nabídne pestrou podívanou. Od neviditelných vzkazů, až po krápníky, vyrůstající pod rukama chemiků v bílých pláštích.

Nová laboratoř zkrátka nabízí dostatečné zázemí pro kohokoliv, kdo se chemií hodlá zabývat i po střední škole, nebo se touto vědou prostě jen baví. A jde vidět, že vedení na žácích záleží. Proto žáci, važme si nové laboratoře a myslíme na prostředky a práci vynaloženou při přestavbě, až budeme příště uklízet s kyselými obličejí.

Autor: Jakub Sumbal

Varič na dětské jídlo v Ústavu AV ČR

Akademie věd České republiky v současné době čítá 54 vědeckých pracovišť a zaměstnává téměř 7000 zaměstnanců. Jedním z nejnovějších ústavů je Ústav molekulární genetiky AV ČR, v. v. i., kam se 20.11 vydali studenti 3. ročníků a septimy. Doprovodem jim byli profesori Mgr. Netušil a Mgr. Svoboda.

Cesta probíhala v luxusu naší dopravní elity, tj. Student Agency a Regio Jet. Takže i přes velmi brzký start dojeli studenti do Prahy čerství. Na vlakovém nádraží Jakub Sumbal zahrál na klavír What I've done od Linkin Park a Comptine d'un autre été od Yanna Tiersena.

Do areálu AV pak studenti dorazili akorát na začátek první přednášky od samotného ředitele ústavu, prof. Hořejšího. Jako ředitel rozhodně nezahálí, jelikož budova ústavu byla postavena v roce 2007 a má vskutku high-tech vzhled i vybavení. Jeho přednáška se týkala samotného ústavu, jeho projektů, úspěchů i neúspěchů. Mě docela zaujal projekt BIOCEV, ve kterém jde o postavení nového ústavu, mimo pražský areál, se zaměřením na biotechnologie. Otevírat by se měl v roce 2015 a měl by poskytnout obživu a možnost bádát asi 600 vědců a studentů.

AKADEMIE VĚD
ČESKÉ REPUBLIKY

Druhou přednášející byla Iva Polakovičová. Přednášela nám o tzv. žírných buňkách, buňkách, které hrají významnou roli při alergiích, hojení ran, i boji proti patogenům. Obsahují váčky s histaminem, který v určitých případech vypouštějí. Tímto se zabývá právě laboratoř, v níž naše přednášející pracuje.

Další v pořadí byla přednáška o Hela buňkách od slečny Stejskalové. Jde o linii buněk, které se množí i v laboratorních podmínkách a jsou velmi houževnaté. Proto se využívají pro laboratorní pokusy, kdy ještě není jistá funkčnost a správnost teorie, proto není možné dělat pokusy na lidech.

Potom následovala série dalších přednášek, z nichž některé by byly nesrozumitelné, díky příliš odborné terminologii, nebýt vysvětlení profesora Netušila. To se týkalo zejména přednášek na biotechnologickém ústavu, na který studenti také zavítali.

Abych ovšem vyzvedl vynalézavost našich vědců, tak třeba dodat, že na přípravu některých surovin používají v jedné laboratoři multifunkční varič. Většinou na program „Baby food“.

Toliko k veskrze úspěšné, zajímavé a velmi přínosné exkurzi. A přesto, že mnoho zaměstnanců AV ČR je zahraničních, tak se zde pořád najde spoustu práce pro všechny přemýšlivé a talentované mladé lidi, třeba i z našeho ústavu. ;)

Autor: Martin Štěpánek

Hořící keř – čtyřhodinová dávka nikotinu

Po zhlédnutí již prvního dílu třídílné minisérie světoznámé režisérky Agnieszky Holland se zajisté stanete závislími. Ať už na dokonale zpracované historické pravdě příběhu Jana Palacha nebo na cigaretě, hlavní hrdince celého dramatu, objevující se téměř v každé scéně.

HBO je světovou televizní sítí, čemuž plně odpovídá i její produkce. Projektem Hořící keř reálně vykresluje dobu počátku normalizace v posrpnové ČSSR a osudy všech lidí spjatých s kauzou Jana Palacha. Avšak především je to příběh žen, což může vést k fatálnímu utrpení celého snímku. Například ztvárnění jedné z klíčových postav, advokátky Dagmar Burešové v podání Tatiány Pauhofové, je naprostým kontrastem profesionálních výkonů Taťjany Medvecké nebo Jaroslavy Pokorné. Nicméně celý film potvrzuje skutečnost, že mezi růžemi roste i plevel.

Posoudit kvalitu tohoto třídílného reترا mohou všichni studenti druhého a třetího ročníku již tento pátek v kopřivnickém kině Puls. Pro některé bude Hořící keř znamenat čtyřhodinové upadnutí do temných krajin, jiným už po pár minutách vstoupí do podvědomí abstinence. Snad tu budou i ti, které padající jiskry Hořícího keře zaujmou a vzplanou nadšením.

Autor: Alžběta Bortlová

Soutěž - Gypri hledá poetu

Podvečer pomalu dává žezlo noci a ta za svitu lamp ujímá se moci, cestu už skrání lehoučký déšť, já pod svým deštníkem nechám se nést.

Nechávám se nést starým chodníkem, je to zrcadlo – nesu se životem. Obrysy stromů na tmavém nebi, veškeré vzpomínky se v té tmě jeví.

Proud starých vzpomínek nese mě dál, a v hlavě slečna, co jsem jí hrál. A v hlavě slečna – její tělo, V tu ránu kostel odbíjí celou.

Mysl je zpět, já zpátky v těle, nabírám smysly, krásou ztupené. Už je to pryč, zas je mi skvěle, zůstaly radosti, smutkem oděné.

Redakce Gypri Times vyhlašuje soutěž "Gypri hledá poetu". Zapojit se může každý! Stačí jen trocha odvahy a citu pro rým. Smyslem soutěže je napsat krátkou báseň na společensky aktuální nebo osobní téma. Jakékoli tvořivosti se meze nekladou. Výtvary zasílejte na adresu jakub.sumbal@gypri.cz. Nejlepší básně budou odměněny a zveřejněny v dalším čísle. Hodně štěstí!

Gypri talent

V tomto čísle budete seznámeni s velkým výtvarným talentem, schovaným mezi studentstvem našeho gymnázia. Začalo to otázkou položenou paní Mgr. Manové, kdo ze se jí zdá v hodinách výtvarky nejlepší. První padlo jméno Pavlína Štefková. Tady je s touto nadějnou výtvarnicí rozhovor.

Kdy se tvé malování změnilo z dětského čmrkání v náznak opravdového umění?

V první třídě jsem začala v kroužku malování v ZUŠ v Kopřivnici. Ale kreslila jsem už dříve... Vlastně si pamatuju svůj první obrázek. Byla to včelka Mája a když to viděla máma, přihlásila mě do ZUŠ.

Prozradíš mi svou oblíbenou techniku?

Rozhodně kresba. Malba mě nebaví, s barvami si tolik nerozumím. Preferuju tužku, tuž nebo uhel.

Co výtvarné soutěže, máš nějaké zajímavé výsledky?

Žádnou soutěž jsem nevyhrála a vlastně jsem ani na moc soutěžích nebyla. Jako životní úspěch беру třetí místo na přijímačkách na uměleckou školu v Ostravě.

Tímto jsi prozradila, že na začátku prváku (kvinta) jsi přešla do Ostravy, bylo těžké opustit Gypri?

Určitě ano, rozhodování o budoucnosti v tak útlém věku je náročné. Ale když mě přijali, bez rozmyšlení jsem šla.

Proč ses teda vrátila?

No z gymnázia jsem byla zvyklá na pevný řád a velké nároky. Měla jsem pocit, že se tam na škole

nic neděje. Dojíždění bylo náročné a přišlo mi, že přicházím o celé dny docela zbytečně.

Jak tu zkušenost hodnotíš?

No kdybych tam nešla, bylo by mi to určitě líto.

Hodláš se malování dál věnovat nebo se spíše vidíš na VŠ?

Věnovat se výtvarnému umění určitě chci, moc mě to baví. Byla by škoda toho nechat, gympl dává možnost rozhodnout se později. Mým snem je stát se pilotkou, to je ale spíše nereálné, škola je to drahá a s dioptriemi v oku to taky není ono. Je tam i možnost stát se učitelkou.

Máš i jiné umělecké zaměření, než výtvarku?

Ano, od druhé třídy hraju na flétnu a od šesté na klavír, taky na ZUŠ. Trošku se věnuju i hře na kytaru.

Svěříš se i se svými koníčky?

Ráda čtu, sleduju filmy, mám ráda přírodu. Není nad to si sednout do trávy a jen sedět, určitě to taky zkus (tady se úplně zasní). A taky miluju cestování.

A co názor na paní profesorku Manovou?

Je to skvělá profesorka, vzhlížím k ní kvůli znalosti v historii výtvarné kultury. Sestry mě strašily, že mě čeká spousta práce doma a spousta písemek ve škole, ale vůbec to tak není. Jsem ráda, že jsme ji dostali jako učitelku výtvarky už v kvartě. Určitě nejlepší učitelka na gymplu!

A na závěr, jsi na gymplu spokojená? Nebo je snad něco, co bys tu změnila?

Barvu zdí! Všechno je stejné – zdi, dveře, okna, židle... všechno je žluté. Je to trochu depresivní...

Autor: Jakub Sumbal

Gypri futsalová liga

Gypri Futsalová liga 2013/14

Skupina A		Skóre	Body
1	Alfasamci	16:2	6
2	ŽJ Rozbil Koberec	9:2	6
3	FC Šupáci	6:7	3
4	Koláče v Podpaždí	4:9	3
5	Čeginy	4:10	0
6	Septix	3:13	0

Tento projekt, který spojuje všechny sportovní nadšence již téměř rok, letos odstartoval již druhý ročník. Předtím než samotná liga vznikla, byla vytvořena určitá skupina žáků, kteří si měli jen tak chodit zakopat v pátky po škole. Organizace však trochu vázla a první možnost, kdy se chlapci mohli sejít, byla až na den otevřených dveří (30. 10. 2012). Postavila se dvě družstva a hrálo se jako o život, jenže následující týden už vše zase ztroskotalo organizačně. Poté však přišla iniciativa z řad jedinců nynější oktávy, především Martina Krompolce. To dalo vzniknout právě naší futsalové lize. Původní myšlenka pátečního futsalu byla z hlavy Vojtěcha Dědka. Odezva přišla rychle, po třech dnech registrací bylo přihláшено již 8 týmů. Konečný stav byl stejně jako letos 12. Samotná hra byla obohacena anketami, tipovací soutěží a různou polemikou Martina Krompolce, který svědomitě vedl facebookovou stránku ligy. Zápasy byly často vyhecované, chlapci a také slečny hlava nehlava bojovali o každý bodík, aby mohli usilovat o příčky nejvyšší. Vítězem první sezóny se nakonec stalo družstvo Alfasamci složeno ze zástupců letošní 3. A, kteří ve finále porazili o rok starší tým složený z letošní oktávy.

Druhá sezóna ligy je v plném proudu, o čemž se můžete přesvědčit povětšinou každý druhý pátek po vyučování. Karty jsou rozdány, teď už je jen na samotných hráčích, jak s nimi zahrají. Prozatím bývají zápasy velice bohaté, co se počtu vstřelených branek týče, což musí bavit i futsalem nezaujaté diváky. V jednom kole se odehrají vždy 3 zápasy. Zápasy povětšinou doprovází i početné zastoupení fanoušků, kteří však s přibývajícím časem odcházejí pryč, jelikož se po celém týdnu jistojistě těší do útrob svých domovů, a tak dávají předost dřívějšímu návratu domů před povzbuzením blízkých svých. Avšak jednotliví hráči jsou vděční za každého fanouška, který zůstane déle, povzbudí, zatleská povedeným akcím. Neměli by se bát tímto projevem povzbudit své kamarády a spolužáky! Zahájení kola je stanoveno na 13:45. O dalším vývoji ligy se můžete informovat na oficiální facebookové stránce, kde je možno najít soupisky týmů, reporty jednotlivých zápasů, tabulka střelců či aktuální umístění týmů.

Autor: Ondřej Chromečka

Gypri Futsalová liga 2013

Skupina B		Skóre	Body
1	Mávej	9:5	6
2	AC Metabolismus	8:7	3
3	Muži na Baru	7:6	3
4	Ohnivé Trencle	8:6	3
5	3,14ČE	8:6	3
6	Dynamo Radost Nemám	3:13	0

Volejbalový turnaj

Ve čtvrtek 21. listopadu se ve velké tělocvičně Masarykova gymnázia odehrál tradiční volejbalový turnaj organizovaný panem profesorem Svobodou. Turnaje se zúčastnilo 8 týmů, tudíž nebylo těžké rozlosovat je do dvou skupin. V jedné skupině se tak ocitly třídy sexta, septima, 3. A a 2. B. Ve skupině druhé pak byly třídy 3. B, 2. A, kvinta a 4. B. Výherci ze skupin poté hráli finále a druzí v pořadí hráli o třetí místo. V napjatém finále se podařilo třídě 3. A porazit své kolegy z vedlejší třídy a

3. B se tak musela smířit s druhým místem, které pro ně ale určitě i tak bylo úspěchem. Třída 3. A tak bez ztráty jediného setu vyhrála tento prestižní turnaj. Za zmínku rozhodně stojí i graduující ovace fanoušků, kteří přibývali s každým zápasem. Při finálovém utkání byla téměř celá zaplněná jedna ze dvou tribun, na které seděli opravdoví fanoušci, kteří se nebáli dát najevo své sympatie, což utvořilo krásnou atmosféru nejen při závěrečném zápase.

Autor: Ondřej Chromečka

Inteligentní zábava

Sudoku 6x6 – Platí zde stejná pravidla jako pro klasické sudoku, pouze s tím rozdílem, že doplňujete čísla od 1 do 6.

		3	6		
	2				4
5				6	
	3				5
3				1	
		1	4		

	2	4			
			2		4
	3				6
5				2	
1		3			
			3	4	

Kakuro- Do dané části řádku či sloupce je třeba doplnit různá (tj. neopakující se) čísla 1 až 9 tak, aby jejich součet vždy odpovídal číslu zadanému vlevo od této části řádku (resp. nad touto částí sloupce).

	11	9	24			13	12		25	13	27	
7					16			21				14
22				6				11				
			10				12			11		
							17			39		
	10	33	13		14	16	26					
15				30					24			
23				23					8			
4			7				23	14	13			
27			9			11					16	4
					24				19			
	17				13				16			

(c) Daily Sudoku Ltd 2006. All rights reserved.

Názory

Zaujal vás některý z článků a máte pocit, že máte k tématu co říct? Vaše názory redakce přivítá a zveřejní! (vyhrazuje si právo vybrat, které příspěvky budou zveřejněny, anonymní názory nejsou brány v potaz).

Na co se můžete těšit příště

Rozhovor s Mgr. Caloňem – Pařmenova cestománie

Dětská příloha

Rozhovor s úspěšným maturantem naší školy – jak přežít maturitu

A mnoho dalšího....

Pozn. redakce: Přijímáme sponzorské dary na naši novou redakční místnost.

Doporučená výše sponzorského daru:
2000-50 000 Kč.

Děkujeme

Šéfredaktor Jakub Sumbal, **šéfeditor** Martin Štěpánek, **redaktoři** Ondřej Chromečka, Alžběta Bortlová, **fotograf** Karla Ptáčková, **Redakce** GYPRI TIMES, 742 58 Příbor, Jičínská 528, Masarykovo gymnázium, **tisk** Masarykovo gymnázium, Příbor p. o. Publikování nebo další šíření obsahu GYPRI TIMES je bez souhlasu redakce zapovězeno. Tiskové chyby vyhrazeny.

